

(Fællesudvalgets Betænkning) og Indstilling findes i Tillæg B. Sp. 1929—38.)

Formanden (H. S. S. S.): Der er indløbet et Par Trykfejl i Betænkningen, som jeg skal tillade mig at rette, idet der nemlig paa Side 3, under Folketingets nr. 6 staar „Trafikchefen“ i Stedet for „Trafikcheferne“, og efter „15 Kontorbude“ samt er udeladt Ordet „antages“. Disse Smaa-
fejl antager jeg kunne rettes som ligefremme Trykfejl.

Det af Fællesudvalget stillede Endringsforslag samt Lovforslaget i sin Helhedfattes under Forhandling.

Ordføreren (M. Andersen [Listed Amts 3dje Valgtres]): Resultatet af Fællesudvalgets Forhandlinger om Forslag til Lov om Statsbanedriftens Ordning, saaledes som det har givet sig Udtryk gennem den Indstilling, der af Fællesudvalget enstemmig er vedtagen, til begge Ting, fremtræder ikke som noget ideelt for noget af Tingene. Det fremtræder tværtimod med den Egenklav, der maa siges at være uadskillig knyttet til ethvert Resultat, der udgaar fra et Fællesudvalg, nemlig som en Overenskomst. Det fremtræder ikke som en Sejr for noget af Tingene, men det fremtræder heller ikke som et Nederlag for noget af Tingene. Det vil let ses ved at læse et Blik paa den Affattelse, som Fællesudvalget foreslaar for de første Paragraffer, at det ikke er lykkes at gennemføre det Princip for Statsbanedriftens overordnede Bestyrelse, som Folketinget har gjort sig til Tolk for ved sin Affattelse ved 2den, 3dje og eneste Behandling. Det vil let ses, at man paa dette Punkt har maattet bøje sig for den stærke Modstand, der fremkom saa vel fra den høitærede Indenrigsminister, som senere fra Landstinget. Der er vel ogsaa næppe nogen i denne Sal, der har troet, at det, som Folketinget vedtog, skulde kunne gennemføres paa tværs saa vel af Landstinget som af Ministeren, men paa den anden Side kan man ikke sige, at man paa dette Punkt fuldkommen har maattet bøje sig. Jeg skal villig erkende, at det Forslag til Lov om Statsbanedriftens Ordning, saaledes som det vil komme til at se ud, hvis Fællesudvalgets Indstilling vedtages, har set fra mit Synspunkt sine Mangler, navnlig den store Hovedmangel ved Centraladministrationens Sammenfætning, som jeg nys nævnte, og adskillige mindre, men det har paa den anden Side saa væsentlige Fordele, at jeg ikke i ringeste

Maade har kunnet tage i Betænkning at tilraade Fællesudvalget at vedtage Forslaget, ligesom jeg vil tilraade Tinget at vedtage det saaledes som det foreligger. Som det vil ses, har man, det skal jeg gentage, i alt væsentligt maattet tiltræde det Administrationsprincip, som Ministeren og Landstinget have staaet fast paa, men dog er der næppe stet saa væsentlig en Forandring, som man ved en løselig Betragtning af Lovforslagets Tekst skulde antage. Der er i de første Paragraffer anført en lang Række af Embedsmænd, men det behøver aldeles ikke, at der er kommen mange flere end de, som Folketinget vilde ansætte. Allerede ved § 1, hvort det ses, at man er gaaet ind paa Landstingets og Ministerens Krav om 2 Komiterede i Stedet for 1, er der det at bemærke, at det er kun en Ompostering. Det er simpelt hen gaaet saaledes til, at man efter den høitærede Indenrigsministers Driste har flyttet Chefen for Regnskabsvæsenet op og gjort ham til Komiteret. Der er altsaa ikke foretaget nogen Personalförögelse paa dette Punkt. Det høieste, der kan siges, er, at man har givet 900 Kroner til denne Embedsmand i Bestillingsstillæg, fordi Landstinget paa dette Punkt bestemt krævede, at de to Komiterede, der skulde være Generaldirektørens Stedfortrædere, og Afsløseren under hans Forsald, ogsaa med Hensyn til Lønninger skulde være noget bedre stillede end Forvaltningscheferne. Det vil ligeledes ses, at i Sammenligning med Folketingets Affattelse er der foreslaaet en Trafikchef og en Søfartschef, som Folketinget ikke havde. Ja, hvad den første angaar, Trafikchefen for Sjælland, ere vel alle nogenlunde klare over, at saaledes som Udiølelserne saldt her i Tinget ved 2den og 3dje Behandling, var man forberedt paa, at denne Embedsmand vilde man ikke kunne undvære; og at man ikke vilde kunne gennemføre Loven uden ham, og ganske det samme gælder for Søfartschefens Vedkommende. Folketingets Udvalg var i Tid endnu af den Anskuelse, at det ikke vilde kunne nytte at modsætte sig Ansættelsen af en Søfartschef og den deraf følgende Etablering af en særlig Søfartsforvaltning; man gjorde Forsøg i Nar, fordi man ansaa det for praktisk rigtig at ophæve denne Forvaltning, men ogsaa der viste det sig, at der var kun en meget betinget Stemmning for at gaa ind paa denne efter mit Syn meget praktiske Forholdsregel. Med Hensyn til Antallet af Kontorer under Centralforvaltningen eller Generaldirektørens maa det ligeledes erkendes, at der er stet nogen Förögelse, men ingenlunde i det Omfang, som tidligere har været krævet. Der er saaledes